

INHOUD. D. S. C.: Bibliotheek Societeit Phoenix. — STUDIE EN TECHNIEK: Centrale Comm. van Studiebelangen; Iets over Cremona's. — INGEZONDEN: De Federatie, met antwoord door A. W. Notenboom. — GEDACHTEN EN GEDICHTEN. — VEREENIGINGSLEVEN. — BOEKBESPREKING: Inleiding in den Talmoad; Van Wingewest naar Zelfbestuur in Ned.-Indië. — INGEKOMEN TIJDSCHRIFTEN. — FEUILLETON: Oceana (Vervolg). — BOEKEN-CENTRALE. — T. H.: Candidaats-examen Electrotechniek; Aanmelding Ing. examen Civiel Ing.; Candidaat Civ.-Ingenieurs Ind. dienst; Aangifte v.h. tentamen Wiskunde. — FAMILIEBERICHTEN.

DELFTSCH STUDENTENCORPS.

BIBLIOTHEEK STUDENTEN SOCIETEIT PHOENIX.

Nieuw aangeschafte boeken.

I. Nederlandsch.

De Moord.
Kees van Bruggen. — De Freule.
Johan de Meester. — De zonde in het deftige dorp.
" " " — Goethe's liefdeleven.

II. Fransch.

Léon Bloy. — Je m'accuse
" " — Exégèse des Lieux Communs. (Nouvelle série).
Anatole France. — Monsieur Bergeret à Paris.
Malherbe. — Oeuvres poétiques.
P. de Ronsard. — Oeuvres choisies.
Anatole France. — Les sept femmes de Barbe-bleue.
Théophile Gautier. — Un Trio de Romans.
Hervé. — Oeuvre.
Péladan. — Les Amants de Pise.
Stendhal. — La chartreuse de Parme.
André Chénier. — Poésies.

III. Engelsch.

Robert Louis Stevenson. — Catriona, (a sequel to Kidnapped).

FEUILLETON.

OCEANA.

Tooneelspel in 4 bedrijven, door WILLEM PERK VAN LITH.

Acte III.

Galerij van Mayland's huis, zelfde als I. Avond, verlicht, eenige uren na II. Erwin Lhassa ligt languit in een stoel een boek te lezen. Caulaincourt op, hij probeert te ontkomen.

Caulaincourt. (met bedoeling) Lhassa! Ik heb je dienst nodig.

Lhassa. (komt schoorvoetend terug) Nou komt het. (spottend) Beveel Edele Heer.

Caulaincourt. Je zuster zou zorgen dadelijk met Oceana hier te komen. Dan neem je haar mee en gaat een eind met haar omwandelen.

Lhassa. Met wie, mijn zuster of Oceana?

Caulaincourt. Je neemt je zuster mee.

Lhassa. Neen.

Caulaincourt. Het is noodzakelijk, in het belang van ons werk.

Lhassa. Het kan in niemands belang zijn, dat jij met Oceana alleen bent, behalve in je eigen belang. Wat ga je tegen haar zeggen?

Caulaincourt. Ik wil haar. . . . Maar daar ben ik jou geen rekenschap voor schuldig.

Lhassa. Kan me allemaal niets schelen.

Caulaincourt. Je moet weg, Lhassa, jij en je zuster.

Lhassa. Ik ga niet met Erica wandelen, ze verveelt me.

Joseph Conrad. — Youth, a Narrative and two other stories.

John Masefield. — Captain Margaret, (a Romance).

Edmund Spenser. — The Faerie Queene.

Ben Jonson. — Plays.

R. B. Sheridan. — Plays.

Macaulay. — Critical and historial Essays.

Richard Steele. — Essays and Tales.

Joseph Conrad. — Twixt Land and Sea.

John Masefield. — Multitude and Solitude.

H. S. Merriman. — The last Hope.

IV. Duitsch.

Achim von Arnim. — Ausgewählte Werke.

Eichendorff. — Gedichte und Novellen.

J. C. F. Hölderlin. — Leben in Seinen Briefen und Gedichten.

René Schickele. — Meine Freundin Lo.

" " — Hans im Schnaekenlock.

" " — Benkal der Frauentröster.

August Strindberg. — Elf Einakter.

Ernst von Wildenbruch. — Das Hexenlied.

Rudolf Hans Bartsch. — Lukas Rabesam.

" " " — Zwölf aus der Steiermark.

Hoffman von Fallersleben. — Werke.

Alexander Eliasberg. — Neue Russische Erzähler.

Franz Kafka. — Der Heizer.

Theodor Storm. — Immensee.

V. Letterkunde.

Paul Bourget. — Essais de Psychologie contemporaine.

VI. Geschiedenis.

E. A. Wallis Budge. — The Queen of Sheba and her only son Menyelek.

VII. Koloniën, Land- en Volkenkunde.

J. E. Stokvis. — Van Wingewest naar Zelfbestuur in Nederlandsch-Indië.

Caulaincourt. Dat doet er niets toe.

Lhassa. Denk je dat ik niet allang begrijp dat je verliefd op Oceana bent?

Caulaincourt. Je vergist je.

Lhassa. Nou ja — verliefd! Jij weet niet wat verliefd is en je zult het ook nooit te weten komen. Jij bent zoo'n man die nooit alles voor een vrouw zult geven, jij zult nooit dronken van liefde zijn — jij ziet in een dat en in een andere wat anders en je laat je zoo'n beetje gaan op die gevoelens.

Caulaincourt. Dat is allemaal wel waar.

Lhassa. Vertel nu nou toch wat je tegen Oceana gaat zeggen.

Caulaincourt. Je zult het later wel hooren. Het betreft ons werk en daar interesseer je je toch niet voor.

Lhassa. Het interesseert me wel als het iets met haar te maken heeft. Zeg het nu — anders maak ik je belachelijk tegenover haar.

Caulaincourt. O. . . . dat is nogal eenvoudig. Maar daarmee maak je jezelf ook belachelijk.

Lhassa. Daar ben ik aan gewoon.

Caulaincourt (haalt de schouders op, onverschillig). Ik ga haar mijn liefde verklaren.

Lhassa. O, dan is alles goed. Ga je gang. Ik zal doen wat je me bevolen hebt. Ik zal zelfs meer doen. Ga maar vast zitten (drukt hem op een stoel neer, gaat zelf op de uitkijk staan). Geef je een houding, zeg. Kijk dat boek bijvoorbeeld eens in. Een heel interessant boek. Zoo geraffineerd, dat het jou geen kwaad kan doen. Je zult alle ideeën er in stuk voor stuk weigeren aan te nemen (steeds uitkijkend). — Je bent zoo'n belachelijk mensch Caulaincourt, dat groote gekken als ik je nog voor de mal kunnen houden. Ik ben eigenlijk erg dankbaar dat je hier op het eiland bent gekomen. Eindelijk eens een man die

VIII. Sociale Wetenschappen.

Wilhelm von Humboldt. — Der Staat.

X. Kunst.

Aug. Vermeylen. — Geschiedenis der Europeesche Plasterkunst en Schilderkunst.

Fried. Markus Huebner. — Die neue Malerei in Holland.

Wolfram Waldschmidt. — Dante Gabriël Rossetti der Maler und der Dichter.

Hermann Bahr. — Expressionismus.

F. Führmann und Dr. B. Melchers. — China, (Das Land der Mitte. — Der Tempelbau).

XII. Godsdienst en Wijsbegeerte.

Ernest Renan. — l'Histoire du Peuple d' Israël.

STUDIE EN TECHNIEK.

CENTRALE COMMISSIE TOT BEHARTIGING VAN DE STUDIEBELANGEN DER INGESCHREVENEN AAN DE TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

De President en de Secretaris houden spreekuur elke Woensdag van 11¹/₂ tot 12¹/₂ uur, ten huize van den Secretaris, Laan van Overvest 54.

IETS OVER CREMONA'S.

Cremona's teekenen is geen erg plezierig werk. Het lijntje voor lijntje overbrengen met twee driehoeken is al weinig hartverheffend; bemerkt men dan eindelijk, zooals meestal, dat het niet uitkomt, dan is men al gauw geneigd alle Cremona's naar de andere wereld te wenschen. Erger is het, als men niet gezien heeft, dat er een fout in zit; de prof zorgt er dan wel voor, dat de teekening terugkomt met de opmerking „Cremona zooveel m.M. te lang". Dan is het te laat om het te veranderen. Zulke onaangenaamheden hebben er al toe geleid, dat de Crem.-behandeling vervangen is door snedemethodes. Daar deze echter ook verre van ideaal zijn, kan het de moeite loonen, eens na

rechtstreeks boven me stond, die me kon commandeeren als hij wou. Als ik om je lach antwoordt je me dadelijk met een bevel en dat is heel gemakkelijk... Ah! daar zijn de meisjes.

(Oceana en Erica gearmd op). Oceana — er zijn twee soorten van minnaars, dilettanten die zoo hier en daar beunhazen en vakmensen die alles geven — echte minnaars, die eeuwig liefhebben.

Oceana. Beste Erwin, jij bent een uitstekend dilettant.

Lhassa (teleurgesteld). Maar....

Oceana. Je zult nooit van iets een vak kunnen maken, iets wat je geregeld beoefent en bestudeert, zooals de eerste de beste geleerde.

Lhassa. O, bedoel je het zoo!

Oceana. Werkelijk Erwin, je bent een heel bijzonder kunstzinnig dilettant.

Lhassa. Je hebt een goeie kijk op deze dingen, Oceana. — Erica, ga met me mee, de tuin in, dan zal ik je vertellen wat Caulaincourt tegen mij gezegd heeft. (Lhassa en Erica af).

Caulaincourt. Juffrouw Mayland, ik wou U iets zeggen. — Maar voor dat ik dat kan gaan doen, moeten alle hindernissen die nog tusschen ons in zijn, opgeruimd worden.

Oceana. Is er dan iets tusschen ons in?

Caulaincourt. Als ik ver van U af ben is het alsof het mij heel makkelijk zou vallen U alles te zeggen wat ik maar wil, maar als U bij mij bent, kan ik niet onbevungen tegen U zijn — alsof er nu een stuk glas was tusschen ons, ik kan U wel zien, maar niet bij U komen.

Oceana. Dan moet U dat glas stukslaan en de scherven opruimen.

Caulaincourt. Wilt U me daarbij helpen?

Oceana (goedig lachend). Zeker. Komt U eens naast mij

te gaan of de oude manier niet op betere wijze kan toegepast worden.

Is een Crem. eenmaal sluitend, of heeft men op andere wijze gecontroleerd, dan kan men het resultaat wel vertrouwen, als er maar niet op ontoelaatbare manier geschipperd is. Fouten komen het meeste voor in symmetrische Cremona's en A Cremona's.

Voor symm. vakwerken met symm. belasting teekent men slechts de halve Cremona; zoodra de figuur symm. met de rest gaat worden, houdt men op. Men moet dan echter niet vervallen in de fout van beginnelingen, en meenen dat het dan goed is. Immers denkt men zich de andere helft erbij, dan sluit de fig. wel, maar men heeft zich ook de fouten van de eene helft, in de andere herhaald gedacht, zoodat zelfs grove bokken automatisch opgeheven worden. In symm. Cremona's moet men dan ook altijd een randstaaf, liefst in het midden van het vakwerk, controleren.

Erger is het bij de A Cremona's. Die staan bekend als „open" en dus zonder controle. Men gaat uit van een klein lijntje (1 Ton) en komt tot zeer groote krachten. Alle kleine teekenfouten, in het begin gemaakt, worden hoe langer hoe meer vergroot. Bovendien trekt men de groote staafkrachten evenwijdig aan een staaf, die slechts enkele c.M. lang is in de vakwerkteekening. Zoo kan men fouten krijgen van ettelijke c.M. Men mag dan ook nooit een A Cremona ongecontroleerd laten. Meestal is de grootste randstaafkracht ook gemakkelijk te berekenen. Maar ook al is die dat niet, dan zijn er nog wel andere middelen om groote fouten te vermijden.

1°. Teeken het vakwerk zoo groot mogelijk. Construeert men de richtingen der randstaafkrachten, dan is een A Cremona, niet grooter dan de helft van het vakwerk, het zuiverste. Brengt men de randstaven over met twee driehoeken, dan treden al grootere fouten op, als de A Cremona langer wordt dan één of twee velden.

Hier wordt nogal eens tegen gezondigd. Bij vakwerkteekening op kleine schaal geeft vergroting van de Crem. zoo goed als niets! Construeer de hoekpunten in het vakwerk zuiver volgens gegevens, en trek de staven er uit

zitten. Ja, zoo, vlak naast mij. Ziet U nu wel dat er niets tusschen ons in is? U hebt het U maar verbeeld. De meeste mannen verbeelden zich zoo iets, en als zij het eenmaal in hun gedachten hebben, laat het hun niet meer los, zij gaan er aan gelooven en rekenen er mee, totdat wij het met één handbeweging wegmaken. Is het weg of niet?

Caulaincourt. Het is er werkelijk nooit geweest.

Oceana. Dan mag U nu weer ergens anders gaan zitten.

Caulaincourt (blijft zitten). Ik kan nu dus spreken. — Juffrouw Mayland....

Oceana. Wacht even. Hoe wou U het zeggen?

Caulaincourt. Doet het er niet toe wát het is?

Oceana. Natuurlijk niet. — Ik bedoel op wat voor toon, wat voor manier?

Caulaincourt. Op mijn eigen manier.

Oceana. Dat mag ik niet alleen aanhooren. (Staat op, loopt op de veranda).

Caulaincourt. Wat gaat U doen?

Oceana. Erwin en Erica! (verklarend). Die hooren er bij. Erwin is op mij verliefd, dus voor hem is het heel goed om eens een liefdesverklaring van een ander te hooren, en Erica.... maar dat zal ik later wel eens vertellen. (Erwin en Erica weer op). Kinderen, we gaan tooneelspelen, maar we wilden er toeschouwers bij hebben. Ga dus alstjeblijft zitten en luister goed. Nu mijnheer de Caulaincourt, begin maar.

Caulaincourt (van zijn stuk gebracht). Maar dat is toch....

Lhassa. Loop een paar keer om den tafel heen.

Oceana. Wees toch stil.

Caulaincourt (gaat vlak voor Oceana staan). Wat wilt U toch hiermee?

Oceana (ook zacht). Ik neem wraak voor Tamuto.

de hand tusschen. Anders komt men in de verzoeking de driehoek langs de getrokken staafas te leggen, in plaats van langs de 2 eindpunten, en zoo telkens dezelfde fout te maken.

2°. Men denkt zich in de eerste knoop vanaf de oplegging een last van n Ton (n is aantal velden, bv. 10 of 12). De Cremona voor deze belasting teekent men inplaats van de A Crem. Men krijgt dan precies hetzelfde, maar men kan aan het zwaarbelaste einde beginnen dus de grootste krachten zonder fout construeeren. Deze Crem. is gesloten dat geeft ook nog controle, en bovendien doet men het voorstellingsvermogen niet zooveel geweld aan als met een „open” cremona. Worden met zoo gevonden gegevens de invloedslijnen geteekend, dan bestaat op iedere randstaaf nog de controle, dat de top van de invl.l. onder de overliggende knoop valt.

3°. Is de verlangde graad van nauwkeurigheid zoo groot, dat het papier te klein wordt, dan kan meestal volstaan worden, met de helft van het vakwerk. Inplaats van een A Crem. teekent men dan de halve symmetrische Crem. voor het geval dat een last van 2 Ton in het midden staat. Men moet dan afstand doen van bovengenoemde controle in de invloedslijnen.

Over het algemeen zijn de controle's zoo scherp, talrijk, en eenvoudig dat de resultaten veel betrouwbaarder zijn dan alle andere grafische constructies: Williot's, elastische lijnen, en andere integraties, en ook betrouwbaarder dan snedemethodes.

Bij de methode Culmann teekent men eigenlijk de gewone A Cremona in vele stukjes verdeeld, en in verkleinde reproductie. Klopper laat dat zien door in fig. 297, Deel I, enkele lijnen aan te dikken. (Vergelijk fig. 295). Het voordeel, dat deze Cremona onafhankelijk van elkaar zijn, weegt niet op tegen de nadeelen, dat van nog een vierde lijn in iedere krachtenvierhoek (de diagonaal) de richting overgebracht moet worden, en dat de controle niet zoo voor hand ligt.

Methode Ritter, en methoden zonder invloedslijnen geven belangrijk meer werk bij niet al te eenvoudige vakwerken, en belastingen. Gaat men zoover, dan kan men beter het teekenpapier sparen, en alles uitrekenen.

Caulaincourt. Die wraak mislukt, als ik doorga.

Lhassa. We kunnen het niet verstaan!

Oceana. O, dit hoorde er niet bij. Het begint eigenlijk nu pas.

Caulaincourt. Ja nu begint het. — Juffrouw Mayland er zijn dilettanten en vakmensen, volgens Lhassa, maar een man die onder mannen wat waard is, kan alleen dilettant wezen. Er zijn wel van die mannen die tot speelpoppen voor het vrouwelijk geslacht zijn geboren, die alleen met vrouwehanden aangepakt kunnen worden. — En er zijn veel soorten van dilettanten. Minnaars die smeeken en daarom altijd wat krijgen, minnaars die hun gevoelens vertellen en medelijden weten op te wekken en ook wel wat krijgen — en anderen die recht op hun doel afgaan, die zeggen wat zij wenschen — en afwachten. Ik wil Uw liefde, Oceana Mayland.

Lhassa (aan de anderen kant). Dat is geen comédie! Of wel een comédie, maar ik mag meespelen. Ja Oceana, hij heeft gelijk er zijn van die minnaars die smeeken en van hun gevoel vertellen — kijk mij niet aan, want dan verlies ik den grond onder mijn voeten en ik zweef een eindeloze ruimte in — kijk hem aan en luister naar mij! Oceana, luister! Ik kon je eergisteren niet vertellen wat er gebeurd was toen ik alleen was gaan wandelen — nu zul je het hooren: de zon scheen door de denestammen, en toen ik het bosch doorliep was het alsof jij voor me uit vluchtte in een witte japon en je ging al maar sneller tot ik niet meer loopen kon....

Oceana. Arme Erwin — was je daarom zoo ongelukkig....

Lhassa. Kijk naar hem! Ga naar hem toe, als je durft!

Caulaincourt. Krijg ik een antwoord op mijn vraag?

Erica (staat heftig bewogen op en gaat over de veranda leunen). Erwin, kom hier (hij doet het verwonderd). Erwin, je moet weggaan.

Erwin. Ik denk er niet aan. Nu wordt het pas mooi.

Ik kom dan ook tot de slotsom, dat de methode met A Cremona om alle grootste staafkrachten van een vakwerk te bepalen verre de voorkeur verdient boven andere.

SPEERSTRA.

INGEZONDEN.

DE FEDERATIE.

De Studenten-federatie is eindelijk tot stand gekomen, d.w.z. er is eindelijk een associatie van alle Delftsche studenten tot stand gekomen, door de heele studentenmaatschappij in vier groepen te verdeelen en elke groep stem te geven naar verhouding van z'n grootte.

Maar als men vraagt hoeveel studenten zich bewust voelen van hún federatie lidmaatschap, en men vraagt of de federatie de kracht heeft van een vereeniging van bijna 2500 leden, die alle hooger onderwijs genieten, dan zal niemand kunnen tegenspreken, dat men bedenkelijke antwoorden krijgt. Behalve een paar groote mannen op dit gebied, staat 't overgrootste deel er lauw tegenover, om niet te spreken van „koud laten”. Maar wat was er ook anders te verwachten?

I. De studentenmaatschappij wordt verdeeld in vier groepen: Nihilisten, Corps, Dames en Bond, m.a.w., dat er tusschen deze groepen verschil zou bestaan in de opvatting van algemeene studenten belangen. Naar mijn idee bestaat die er niet, en bestond die werkelijk, dan lijkt me de keuze dubbel ongelukkig, daar dit slechts de verwijdering tusschen de studenten van verschillende maatschappelijke positie in de hand werkt.

II. Corps, Dames en Bond worden in 't Federatie-bestuur vertegenwoordigd door 't dagelijksch bestuur dier vereenigingen. Menschen dus, die we gekozen hebben omdat ze capaciteiten bezaten voor 't besturen van 'n gezelligheidsvereeniging, moeten nu ook opkomen voor algemeene studentenbelangen, iets waarvoor zij zich waarschijnlijk in 't geheel niet interesseeren. Bovendien zullen straks belangen van 't Corps, tegenover algemeene studentenbelangen

Erica. Je bent nu opgewonden. Maar blijf het nog maar eens een tijd aanzien, dan zul je begrijpen dat het niet langer zoo kan. Je moet weggaan.

Erwin. En jij wou blijven.

Erica. Ik zal van alles afstand doen. Ik zal mij zelf alles ontzeggen, ik zal mijn behoeften onderdrukken, maar ik moet handelen. Jij bent de zwakste van ons tweeën, je zou alles bederven, je moet weg.

Erwin. De aarde is een gevloekte bol met een zalige pool, daar ben ik aan vastgeklemd, ik kan niet weg.

Erica. Alles is veranderd, sinds deze twee dagen. Alleen in jou kan er nog wat van het oude overgebleven zijn. Ga naar Malatiera aan den overkant, bij den kluisenaar en bewaar het heilig.

Erwin. Naar den kluisenaar? Erica! (verrukt, wil haar omhelzen).

Erica (weert hem af). Erwin — neen — (zacht) dat zou me teveel pijn doen.

Caulaincourt. Jullie tooneelspel is beter geweest dan het onze. Erwin. Het mooiste komt nog (gaat naar Oceana toe, blijft voor haar staan).

Oceana (zenuwachtig). Wat is er Erwin?

Lhassa (komt dicht bij haar). Adieu Oceana, (omhelst haar, kust haar, zij verzet zich niet, Caulaincourt uit een kreet, wil dichterbij komen, Lhassa heft het hoofd op en ziet hem aan, zegevierend). Adieu de Caulaincourt. Dit heilige neem ik mee naar het kluisenaarseiland (gaat trotsch af, komt in den ingang van den tuin Tamuto tegen).

Tamuto. Waar ga je heen Lhassa?

Lhassa. Van jou voor goed weg, schepper! (af. Tamuto is geslagen). (Oceana is gaan zitten, nadenkend. Caulaincourt is zenuwachtig). (Pauze).

komen te staan, en kan men niet verwachten van de president, dat hij zulke voorstellen zal steunen.

III. Heeft de Federatie haar toekomstige grootte bereikt, dan zal 't bestuurslidmaatschap zooveel omhaal met zich meebrengen, dat 't senatorschap daarnaast een onmogelijkheid wordt.

IV. Katholieke studenten zullen nooit bevrediging vinden bij een niet katholiek als hun vertegenwoordiger; zij zouden, daar zij in deze vier categorieën een minderheid vormen uitgesloten worden van de federatie, en daardoor met hun aantal van ongeveer 300 alle steun aan de federatie ontzeggen. Dit geldt echter niet alleen voor de vereenigingen met 'n godsdienstige grondslag, maar ook andere studentengezelschappen zullen straks zich liever door één uit hun midden vertegenwoordigd zien. Wordt hen die gelegenheid niet geboden, dan is z'n „koud laten” absoluut begrijpelijk en rechtvaardig.

Wil de Federatie macht hebben en tot bloei komen, dan moeten in haar bestuur zoo veel mogelijk alle stroomingen in de studentenwereld aanwezig zijn, en moeten alle studenten er direct bij geïnteresseerd worden.

Daarvoor is noodig.

I. Het Federatie-lidmaatschap is voor elke ingeschrevene aan de T. H. verplichtend.

II. Er zal een zoo laag mogelijke contributie geheven moeten worden, bijvoorbeeld f 5.—, hen die van een beurs studeeren of bewijzen kunnen, dat de contributie voor hen 'n financieel bezwaar is, zou men kwijtschelding van 't bedrag kunnen toestaan.

III. Voor deze contributie krijgt elk lid 't D.S.W. waardoor ook dit in belangrijkheid zeer zal stijgen en de interesse voor algemeene studentenbelangen vergroot wordt. Ook kunnen hierdoor alle studenten bereikt worden, zoodat aankondigingen van examens, of mededeelingen omtrent te houden excursies en lezingen slechts in 't D.S.W. hoeven te verschijnen.

IV. Elke groep van 50 studenten kan één kandidaat stellen, terwijl hij, die een zeker aantal stemmen krijgt verkozen is.

V. Op deze wijze zal men een vertegenwoordiging van

15 personen krijgen, die elk jaar echter dient af te treden, maar herkiesbaar zijn.

VI. Zij kiezen uit hun midden 'n dagelijksch bestuur, dat dan de heele studentenmaatschappij kan vertegenwoordigen. Raadzaam zou 't waarschijnlijk zijn een vaste bezoldigde secretaris-penningmeester aan te stellen met een adviseerende stem.

Veel zal er natuurlijk uitgewerkt moeten worden en zijn cijfers en bedragen natuurlijk voor wijziging vatbaar.

TH. A. RESINK JR.

ANTWOORD OP HET BOVENSTAANDE.

De redactie heeft lang in dubio gestaan, of ze het bovengeplaatst stukje zou opnemen of niet. Dat het tenslotte wel geplaatst is, ligt meer daaraan, dat wij niet de kans willen loopen, menschen als den heer Resink, die nog blijken geven van enthousiasme, althans voor de idee der Federatie, door een weigering van hunne uitingen daarover, dat enthousiasme misschien te ontnemen, dan aan de waarde van het betoog zelve.

Daarover wil ik dan ook het volgende opmerken:

I. Ten eerste is de heer Resink niet geheel up to date: de Federatie, waarvan de Statuten thans goedgekeurd zijn in de vergaderingen van D.V.S.V., D.S.C., D.S.B. en Nihilisten, vereenigt niet slechts deze 4 groepen, maar ook Sanctus Virgilius, V.C.S.B. en verder alle vereenigingen, die den wensch te kennen geven, toe te willen treden en die aan bepaalde eischen voldoen.

De Federatie omvat dus deze vereenigingen, zij vereenigt ze onderling. Reeds in mijn antwoord aan den heer Grobben in het D.S.W., No. 8, schreef ik: „Die groepen moesten in dit verband dus uitsluitend een middel vormen, om de eenheid gemakkelijker tot stand te kunnen brengen.” Dat is heel wat anders, dan dat de studentenmaatschappij verdeeld zou worden, zooals de heer R. beweert en hij zal thans ook inzien dat het onzin is, dat het zou zijn om een verschil in opvatting van „algemeene studentenbelangen”, dat bij het oprichten der Federatie gebruik is gemaakt van de bestaande groepeerings.

eigenlijk tusschen jullie? Wat is er met dat plan? (ziet beiden aan, zij geven geen van tweeën antwoord).

Erica (komt tusschenbeide). Oceana, het is iets tusschen mannen. Tamuto heeft een uitvinding, die hij niet klaar kan krijgen en Caulaincourt kan dat misschien wel....

Oceana. Zijn het die papieren, Tamuto? (hij knikt). O, maar dan is de zaak heel eenvoudig. Doe je die uitvinding voor Papa? (hij knikt weer, ze neemt hem de papieren af, geeft ze aan Caulaincourt. Verwarring). Nu neem je een tijd rust en laat hem verder zoeken. — En neem me nu mee naar den tuin, Tamuto, want ik moet je vertellen wat er zoo straks hier gebeurd is (neemt Tamuto bij den arm, gaat met hem af).

Caulaincourt. Vrouwen kunnen alles weer bederven. Wat moet ik nu weer gaan doen? Waarvoor heb ik hier die papieren?

Erica. Als U ze naar Amerika opzendt is uw zending....

Caulaincourt. Afgelopen, juist. En dat wil ik niet. Ik wil hier blijven. Als ik nu Mayland openlijk ga tegenwerken — dan zullen wij (spottend) binnenkort de bergen in moeten vluchten.

Erica. O, wat bent U hard (gaat van hem weg). Ik geloof dat ik U ga haten.

Caulaincourt. Dan is er altijd nog tijd genoeg om weer zacht te worden. — Ik bedoel, als U mij haat en ik wordt weer vriendschappelijk tegen U, dan moet U wel met haten ophouden.

Erica. Dat denkt U. U weet niet wat haten is.

Caulaincourt. Ik weet alleen dat het in boeken voorkomt.

Erica. Ja, in boeken en brochures. „Men weet dat de eilanders onze samenleving een groote haat toedragen”. — Bergt U die papieren toch op, voleindig uw werk hier zooals U het begonnen bent — en ga dan terug.

Caulaincourt. U bent harder dan ik, juffrouw Lhassa.

Tamuto (gaat naar Caulaincourt toe, zacht). Je hebt onze werken gezien.

Caulaincourt. Ik heb jullie en je werken gezien.

Tamuto. En wat zul je doen?

Caulaincourt. Ga naar juffrouw Lhassa en vraag haar wat ik haar gezegd heb toen ik den grot uitkwam. (Tamuto gaat naar Erica die hem tegemoet komt).

Tamuto. Mejuffrouw Lhassa — wat heeft hij u vanmiddag gezegd?

Erica. Hij bewonderde uw werk. Hij zeide dat hij wou trachten te vinden wat er nog aan uw plannen ontbreekt.

Tamuto. Dus je bent overtuigd? (tegen Caulaincourt).

Caulaincourt. Ja, ik ben overtuigd.

Tamuto (haalt de plannen uit zijn zak, beziet ze). Caulaincourt, als ik je deze plannen geef — kun je de oplossing vinden die ik niet vond. — Caulaincourt, jij kunt begrijpen wat het voor mij is rond te loopen en tot machteloosheid gedoemd te zijn; ik kan niet verder gaan met mijn werk — misschien vind ik dit nooit — en nu moet ik mijn onmacht erkennen, ik moet het opgeven en het overlaten aan jou — ik weet niet eens wat je er mee doet — of ik je wel vertrouwen kan.... maar dat doet er niet zoo toe, je maakt het af. — Ik weet nog niet eens zeker of je het wel afmaakt, misschien.... neen, ik kan het je niet geven....

Caulaincourt. Ik kan je gevoelens heel goed begrijpen Tamuto. Ik wacht eenvoudig af, wat je wilt doen. Jij zelf hebt hier te beslissen.

Tamuto. Dat maakt het juist zoo moeilijk. Ik weet niet.... ik ben bang.

Oceana (plotseling opstaand). Tamuto, ik ken je niet meer. Heeft mijnheer de Caulaincourt je zoo gemaakt? — Wat is er

Dat is gedaan, omdat het vooralsnog onmogelijk was, de trage massa van 2300 Delftsche Studenten in een „vereeniging” onder te brengen, (waar er bij zeer velen geen animo voor vereenigen bestaat en enkelen zelfs per sé niet willen) en die onmogelijkheid nog tot de $n+1^{\text{de}}$ macht verheven werd door het reeds bestaan van de n vereenigingen, die algemeene studentenbelangen behartigden.

Daarom **alleen**, mijnheer R., en daarom heet het ding ook „Federatie”.

II. Uwe bewering, dat bestuursleden van vereenigingen als D.S.C., D.V.S.V. en D.S.B. zich waarschijnlijk in 't geheel niet interesseeren voor algemeene studentenbelangen, is me toch wat al te kras. Ik ben integendeel van meening, dat die menschen zich **bij uitstek** daarvoor zullen interesseeren.

En dan nog: het is al weer niet waar, dat genoemde vereenigingen vertegenwoordigd worden door hun dagelijksch bestuur. Behalve het D.S.C. worden zij vertegenwoordigd door èèn der bestuursleden en het bewuste bestuur zal allicht diegene afvaardigen, die zich onder hen nog het allermeest onderscheidt door belangstelling voor algemeene studentenbelangen.

III. Misschien juist, maar in ieder geval van later zorg.

IV. De katholieke studenten (georganiseerd in S.V.) hebben een eigen katholieken afgevaardigde, zij zijn bevredigd in hunne eischen en maken reeds deel uit van de Federatie. Alle stroomingen in de studentenwereld zijn zooveel mogelijk vertegenwoordigd in het Fed. Bestuur. Het ware wel te wenschen geweest, dat ge betere informaties ingewonnen had, voor ge reeds vervulde wenschen in het D.S.W. liet afdrukken! Van de zes voorwaarden, die volgens U vervuld moeten zijn, wil de Federatie tot bloei komen, nog dit:

Een „verplicht” lidmaatschap druischt tegen ons oud-Hollandsch vrijheidsgevoel in en is ook praktisch (Goddank!) onuitvoerbaar. Bovendien zoudt ge daarmee niets bereiken, tenzij ge ook het enthousiasme verplicht kondet stellen.

Krachtens welke wet wilt ge voorts iemand dwingen f 5 te betalen of kwijtschelding van dat bedrag aan te vragen? Ook dat idee is gelukkig niet voor doorvoering vatbaar.

Erica. Begrijpt U dan niet dat ik het zijn moet — ik, die hier alleen sta tegenover al de anderen — en mijn bondgenoot mijn doodsvijand moet noemen.

Caulaincourt (eenigszins verlegen, naar haar toekomstend). Als wij geen vrienden kunnen zijn, moeten wij dan werkelijk vijanden....

Erica. Neen, blijf weg van mij.... aan die kant — daar komen de anderen, zij mochten eens denken dat U weer met een liefdesverklaring bezig was, — (Caulaincourt, geërgerd gaat terug). (Mayland, Tamuto, Ozeana, Jozef, Geertruida op).

Mayland. Hier brengt de vader al zijn afgedwaalde kinderen weer bijeen. Zij trekken in paren uit elkaar — zooals de mensch dat gewoon geworden was. Maar onze tijd van immoraliteit en menschelijkheid drijft de menschen weer oopen, in groote gezinnen. Ga zitten, mijn kinderen, ga zitten. Waar is Erwin? (verlegenheid, pauze).

Jozef. Mijn vrouw en ik zagen hem met groote passen het hek uitgaan. Hij liep als wilde hij wat grijpen, vóór zich uit.

Geertruida. Ja, dat zeiden we toen tegen elkaar. Net alsof hij wat grijpen wilde. Luchtkasteelen van den goeien jongen.

Jozef. Luchtkasteelen, groote dingen die er niet zijn, waar menschen voor zwerven gaan. Vroeger hebben we dat zoo heel veel gezien. In Holland trokken de besten ook altijd jong het land uit, om groote dingen te gaan zoeken. En wij zelf, in onze jeugd — ook nog wel. Maar later wordt dat zoo anders. Later ga je zooveel duidelijker zien, dat het niet allemaal in dat groote is. Je bent maar mensch en dat is op zichzelf zoo weinig. Je moet je leeren tevreden stellen met weinig. Met weinig, maar van het allerbeste wat je vinden kunt. Zoo gingen wij, mijn vrouw en ik, vroeger in Holland wel naar de comédie en dan bleven we zoo het eerste bedrijf kijken, en dan was het al heel wat. Een

Tenslotte heb ik zoo straks reeds betoogd, waarom het een onmogelijkheid is, alle Delftsche studenten in een vereeniging te drijven. Ze willen eenvoudig niet.

Hoe U, door 50 op 2500 te deelen, 15 als quotiënt verkrijgt, is me een raadsel. Die cijfers zijn zeker ook wel voor wijziging vatbaar?

Het zal U misschien teleurstellen, wanneer ik U moet mededeelen, dat geen van de door U naar voren gebrachte ideeën nieuw is. Dat was anders wel te verwachten, daar ze over het algemeen nogal voor de hand liggen.

O. a. het plan, het abonnement op het D.S.W. inbegrepen te doen zijn in het lidmaatschap van de Federatie, is meermalen in de vergaderingen van het voorloopig Federatie-bestuur, waarvan ik de eer had, deel uit te maken, ter tafel gebracht. Het heeft heusch zijn oorzaak, dat de Federatie zoo lang op zich heeft laten wachten. Niet zonder barensweeën is zij ter wereld gekomen en ziedaar voor een groot deel ook de oorzaak van het feit dat zoo weinigen in het hulpeloze schepseltje de toekomstige machtige opperheerscheres onder de Delftsche vereenigingen vermogen te zien.

A. W. NOTENBOOM.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN.

Hier zit ik dan weer, ik ongelukkige; hier, in een duffe kamer te schrijven, terwijl buiten een heldere hemel zich welft over het stinkende stadje als een kaasstolp over een camembert.

Hier zit ik dan weer, ik die naar het zuiden toog om mijn lenteleute te voelen verslappen in een drizzelregen, waar ik gedroomd had van spelemeien in de meersche weiden en rollen tusschen de blomkes.

Eilaas! in plaats van gele zon, vloeiend als gesmolten boter over de kiemende landdouwen zag ik slechts gele floddermodder en leekend lekwater van 't loodgrijs hemeldak.

En nu, nu ik hier weer zit, in dit gist-lijm- en olie-stadje, nu schijnt de zon tèrgend van 'smorgens vroeg tot diep in den avond en als ie reeds lang ter kimme is gedaald dan gloeit 't torenhaantje nog pèstend na.

heelen tijd praatten we er dan thuis over en hoe het wel verder zou gaan en wat voor karakters of de menschen er uit waren — en dan gingen we na een paar weken, als hetzelfde stuk kwam, het tweede bedrijf kijken. Zoo ging dat vaak, en je leerde alles goed kennen.

Mayland. Dat is zeer juist Gemma — geef de dingen hun maat — als er maat is, bestaat het mateloze ook. Dat leert ons onderscheid en kleur. Als er geen matigheid was, zou er geen romantiek zijn, en de Lhassa's zijn niet zonder de Gemma's bestaanbaar. — Maar met dat al zou ik wel eens willen weten wat die drommelsche jongen uitvoert. Er is hier iets gebeurd. Waar is hij? — Erica!

Erica. Mijnheer Mayland, Erwin is naar Malatiera gegaan, naar den kluzenaar.

Mayland. Voor hoelang?

Erica. Voor weken misschien en misschien voor jaren. Hij ging in de eenzaamheid.

Mayland. Eenzaamheid, daar heb je het luchtkasteel, waar ze allemaal heen willen. Dat is een van die woorden van het jonge geslacht, dat ik niet gekend heb. Toen ik klaar was met spelen stond ik ineens midden in het leven — ik vond mijn vrouw, en sindsdien is het nooit eenzaam voor me geweest. Wat is dat, die eenzaamheid van jullie? (Pauze). Kan niemand van dit jonge geslacht me een antwoord geven?

Erica (opstaand, met overtuiging). Eenzaamheid dat is wat je zocht als je jezelf wilt sterk maken voordat je iets ten uitvoer gaat brengen.

Jozef. Nee...., nee.... eenzaamheid, dat is, als er een van de twee, die bij elkaar hooren eerder dan de andere.... (aangedaan, knikt mompelend, Geertruida ook; dan kijken ze elkaar aan en gaan van neen schudden).

Dan wordt ik droef te moede, en moeizaam mijn lier van de wilgen nemend, vang ik aan te zingen zoetzachtens en sehnsüchtig:

Oh, wondermooi geheuveld land,
Van romantiek en somb're kraaien,
Van zoete meiskes en vlaaien,
Als 'k aan U denk dan sta 'k in brand.

Dan neem ik fluks mijn fiets ter hand,
Om heel die lichte laaie,
Die 't arme harte dreigt te braaien,
Te dooven aan het stille strand.

Maar zelfs al dat baaien
Is niet in staat te dooven
De liefdesgloed (versta je?)
Die 't veege lijf wil stoven.

Helaas, helaas, waar moet dat heen?
(Hebt gij 't nog niet geraaien?)
Dat nare landje om mij heen
Dat helpt mij naar de haaien!

Ik sterf, doch in mijn doodestuip
Zal 'k een vervloeking kraaien
En krijschend roepen: O! jij taaie
Jij plattig, holle land VERZUIP!

VEREENIGINGSLEVEN.

COMITÉ TER BEVORDERING VOOR GENEES-
KUNDIG ONDERZOEK VOOR HET HUWELIJK
te 's-Gravenhage.

Eere-Voorzitter: Mr. H. C. DRESSELHUYTS.
Secretariaat: Anna Paulownastraat 49.

„Het Huwelijk is de meest verantwoordelijke stap van het leven, want die stap beslist mede over het leven en geluk van een ander, en hij zaait de kiem van 't nieuwe geslacht.

(J. J. BERDENIS VAN BERLEKOM).

Tamuto. Eenzaam is wat alle menschen zijn, als hun denken er niet meer is. Werkelijk eenzaam is alleen de mensch die door zijn gedachten werd verlaten.

Oceana. Ik weet het Papa — ik heb het daar straks zitten te bedenken toen Erwin weggegaan was — eenzaamheid is een groote concurrentie voor het vrouwelijk geslacht. Als mannen bij de eenzaamheid zijn, verlangen ze erg naar ons, en als ze weer bij ons zijn zeggen ze altijd dat wij toch niet zoo mooi zijn als de eenzaamheid — of ze zeggen het niet — ze denken het. Als er geen vrouwen waren zouden ze niets hebben om naar te verlangen in de eenzaamheid en dan zou daar ook niets moois aan zijn. U weet nu dus wat het is, heelemaal een mannelijke uitvinding, ontstaan uit hun zucht naar afwisseling.

Mayland. Wel, mijn kleine professor, je hebt er een heele duidelijke verklaring van gegeven. Ik wou nu alleen graag nog eens hooren wat de Caulaincourt er van denkt.

Caulaincourt. Eenzaam — eenzaam — dat is wat jullie nu denken dat hij is; maar hij is het niet, en juffrouw Mayland weet waarom — er zijn er veel en veel eenzamer. — Eenzaamheid, mijnheer Mayland, dat is iets wat menschen als u en uw dochter nooit zullen leeren begrijpen.

Mayland. Juist, jonge man! Zulke dingen zullen wij nooit leeren begrijpen. Ik zal je eens iets vertellen. Als ik alleen het oerwoud eens inging, zooals mijn pioniers over twee maanden de oerwouden in zullen trekken — als ik dan alleen, als mensch, alleen, tusschen de groei en het leven van de wilde natuur stond, dan zou ik beginnen met om me heen plaats te houwen en te hakken — zoo! dat is voor één mensch, en dan zou ik met de beesten vriendschap sluiten of als ze er niet waren beelden uit hout maken en anders mijn gedachten om mij heen... eenzaamheid voor een mensch — dat bestaat immers niet! — Maar

Van de waarheid van deze kernachtige uitspraak behooren allen, die huwen gaan, doordrongen te zijn, of doordrongen te worden.

Hunne oogen dienen te worden geopend voor het niet te loochenen feit van het verband, dat er bestaat tusschen den geestelijken en lichamelijken toestand van de ouders en hun nageslacht.

In hoevele boeken is niet reeds dit onderwerp behandeld, en zijn in schrille kleuren geschilderd de gevolgen van „ongezonde Huwelijken.”

Zien wij dit niet dagelijks in onze naaste omgeving?

Of zouden er nog menschen gevonden worden, die in deze met blindheid geslagen zijn, of dat verband ontkennen?

Het is daarom de onmiskenbare plicht, zoowel van den man, als van de vrouw, vóór het doen van dien allergewichtigsten stap, zich af te vragen:

„Hoe staat het met mijn gezondheid. Bestaat de mogelijkheid, dat ik een lijden heb, dat van ongunstigen invloed kan zijn op mijn echtgenoot(e) en mijne kinderen?

En rust dan niet op mij de heilige plicht, den raad van een vertrouwd geneeskundige in te winnen?”

Laat U dan niet door misplaatste of kinderachtige vrees of door struisvogelpolitiek weerhouden, datgene te doen, wat de uitspraak van Uw geweten, gebiedend van U eischt.

Het zijn groote levensbelangen, die hier op het spel staan.

Het gaat om het geluk van U en de Uwen.

En mocht soms de uitslag van het geneeskundig onderzoek minder gunstig zijn, stel dan Uw huwelijk voorloopig uit, tot gij genezen zijt.

Huw in geen geval, zonder elkaar op de hoogte te hebben gesteld van den uitslag van dat onderzoek.

BOEKBESPREKING.

Inleiding in den Talmoed, door Dr. J. L. Palache, uitgave Volks-Universiteits-Bibliotheek.

In de inleiding van dit boekje klaagt de schrijver erover dat de Talmoed „dit reuzenwerk van de Joodsche litera-

goed, hou jullie je maar er aan, geniet ervan zooveel als je wilt. Alleen verwacht ik dat je onze gezelligheid voldoende zult apprecieeren om een week of wat mee te gaan op een groote bootreis. Tamuto, in de eerste van je booten die klaar zal komen gaan we met zijn allen de Stille Zuidzee rondvaren, we bereizen de landen die het eerst door de landverhuizers in bezit zullen genomen worden, we leggen in de groote steden van Japan en Australië aan — een heerlijke vakantie! — Hoe ver zijn we nu — in twee maanden kan de eerste boot klaar zijn...

Tamuto. Ik ben bang dat er nooit een van de booten zal klaar komen.

Mayland. Wat zeg je?

Tamuto. Ik weet het niet — maar ik ben te zwak om uw werken te besturen — meester — ik ben onmachtig. De booten zullen nooit... (verbazing van allen — ineens barst Erica in snikken uit).

Mayland. Wat is dat nu? Ik begrijp niets van dit alles! (Erica weert Geertruida en Jozef, die haar willen troosten, af, gaat naar de uitgang, waar haar Oceana tegemoet komt!

Oceana. Ik hoop dat je niets doms zult doen, Erica.

Erica (hijgend). Voor wie hoop je dat — voor je zelf?

Oceana (zacht). Voor Erwin.

Erica. Ik ga naar Erwin toe. Jij hebt niets met hem te maken. Waarom ga je niet naar hem toe? (met een minachtende hoofdbeweging naar Caulaincourt). Ik wil niet, dat je nog maar een keer naar Erwin kijkt, hoor je, hij is veel te goed voor jou — voor jullie allemaal!

Oceana. Schaam je, Erica! Vergeet niet we je bent!

Mayland. Kinderen, kinderen! (hij is hevig ontdaan).

Oceana. Ja vader ik kom al.

Erica. Ja mijnheer Mayland, ik ga al.

tuur" te weinig bekend is en dat de meeste theologen, verstikt in vooroordeelen, er geen waarde aan hechten of het geheel negeeren. Persoonlijk weet ik niet hinderlijk veel van den Talmoed af, maar het komt mij toch voor, dat de generale minachting voor dit boek niet zoo groot is als de schrijver doet voorkomen. Zoo signaleert Renan in zijn werken den Talmoed herhaaldelijk als onontbeerlijk voor de studie van den oorsprong van het Christendom. aangezien deze, gedeeltelijk in de 2e eeuw geschreven, boeken een duidelijk beeld geven van de mentaliteit der joden en vooral der schriftgeleerden ten tijde van de opkomst van het Christendom.

Natuurlijk is dit slechts een betrekkelijke waarde, terwijl de schrijver van dit boekje wijst op de werkelijke waarde van den Talmoed op zichzelf.

Hij betoogt dat deze boeken langen tijd beschouwd werden als een verzameling spitsvondigheden, haarkloverijen, drogredenen en casuïstische futiliteiten.

Dit nu, is wel eenigszins te begrijpen, als men weet dat het eerste deel voornamelijk bestaat uit verklaringen van, en commentaren op de Mozaïsche wetten, terwijl het tweede deel dat 3 eeuwen later is geschreven commentaren bevat op het eerste deel, benevens talloze uitweidingen en verheffende beschouwingen.

Voeg hieraan toe dat de taal waarin den Talmoed geschreven is, zeer moeilijk te ontcijferen valt, dan kan men wel begrijpen dat deze boeken langen tijd genegeerd en miskend zijn daar het geen lichte taak is om de opbouwende waarde ervan aan te toonen. Gebrek aan ruimer inzicht en diepere kennis waren de oorzaken dat er langen tijd zonder meer op gescholden werd.

De schrijver stelt zich nu ten doel om voor leeken te verklaren wat de Talmoed is, en wat hij bevat, waarbij dan enkele deelen behandeld worden.

Dit doel heeft hij zeer zeker bereikt.

H. R.

Van Wingewest naar Zelfbestuur in Nederlandsch Indië, door J. P. Stokvis. Elsevier's Algemeene Bibliotheek No. 3.

Voor hen, die de laatste jaren de ontwikkeling van onze Oost, ook in staatkundig opzicht, met belangstelling hebben gevolgd, zal de heer Stokvis geen onbekende zijn. Sedert hij, eenige jaren geleden aftrad als hoofdredacteur van „de Locomotief" en in het moederland terug was gekeerd heeft hij op menige vergadering (in Delft o.a. voor de Stud. Afdeling van het Algemeen Nederlandsch Verbond en „Onze Koloniën") zijn standpunt uiteengezet en een warm pleidooi gehouden voor Zelfbestuur van Nederlandsch Oost-Indië.

Voor de Volks-Universiteit in Den Haag is hij het vorige jaar in een reeks van voordrachten dieper op dit onderwerp ingegaan.

In het bovengenoemde boekje geeft schrijver naar hij ons in de inleiding mededeelt een schets van den overgangs-

Mayland. Maar . . . dat alles is . . . (zij gaat weg — voordat zij verdwenen is roept hij met donderende stem). Erica! — Je kunt doen wat je wilt — ga of blijf — maar morgen twaalf uur zorg je hier terug te zijn, met je broer — ik moet opheldering hebben! (Erica af). Ik begrijp het niet . . . zoo iets is ons nog nooit overkomen . . . (hij zakt op een stoel, Oceana komt bij hem), hij is ineens hulpbehoevend geworden).

Oceana. Het is niets vader . . . ik ben schuld aan alles.

Mayland (ineens woedend). Schuld, schuld! Kind, je weet niet wat je zegt.

Caulaincourt. Zij vergist zich, mijnheer Mayland, ik geloof dat ik het ben die uw rustige samenleving in de war gebracht heb. Ik alleen kan de schuldige zijn.

Mayland. De schuldige — maar zijn jullie dan gek geworden!

tijd van wingewest naar zelfbestuur. We moeten de nadruk leggen op „overgangstijd" want zeer stelt het teleur, slechts een karig overzicht van de Autonomie gedachte zelf in dit boekje aan te treffen.

Hoewel de beknoptheid der uitgave hem natuurlijk beperking heeft opgelegd geeft hij een uitvoerig en gedocumenteerd geschiedkundig overzicht van af de vestiging der O. I. Compagnie tot op heden. Vooral aan het cultuurstelsel wordt veel aandacht besteedt.

Schrijver beheerscht zijn onderwerp volkomen en steeds weer voelt men zijn warme genegenheid van den lange tijden zoo verdrukte en uitgebuite Indonesiër.

Jammer slechts dat hij het goede wat het Nederlandsch bewind vooral in de laatste tientallen jaren daar gebracht heeft, zoo weinig nadrukkelijk constateert.

Ik geloof dat dit interessante Elsevier-deeltje er sterk toe zal meewerken om de Indische toestanden hier beter bekend te maken. Het is treurig dat nog slechts zoo'n klein gedeelte van ons volk belang schijnt te stellen in Indonesië. Hoe men ook moge denken over Indisch Zelfbestuur en vooral over het tijdstip van invoering daarvan, als studiemateriaal zal men het boekje van den heer Stokvis niet kunnen ontberen.

Ik hoop dat de schrijver, die de heele ontwikkeling der Zelfbestuursgedachte zoo van nabij heeft meegemaakt, later nog eens uitvoeriger op de laatste tien jaren (Boedi Oetomo, Indische Partij, Sarekat Islam, Herzieningscommissie, enz.) zal terugkomen.

L. L. W. v. S.

INGEKOMEN TIJDSCHRIFTEN.

BOUWSTOFFEN.

JAARBOEKJE VAN DE N. C. S. V.

BOEKENCENTRALE.

Langs de Hertog Govertkade komen dagelijks veel studenten; wij vermoeden de plank niet ver mis te slaan, wanneer wij aannemen, dat wel 75 % van de Delftsche studenten minstens eens per dag dezen weg gaat. Hetzij hij in de stad woont en naar een van de gebouwen in de Wippolder of aan de Kanaalweg gaat, hetzij hij in de Wippolder zijn kamer heeft en of het Hoofdgebouw, de I. I. of het Oude weeshuis, of een der societeiten (het zijn er nu al vier) gaat bezoeken. En niet te vergeten degenen, die van trein of tram komend zich naar college of laboratorium begeven.

Weinigen zijn er maar, die op deze wandeling niet een oogenblik blijven staan voor een van de vier ramen van de Boekencentrale, die weliswaar klein zijn, maar door hun wisselende aanblik, telkens weer de aandacht trekken; en velen hebben ook reeds de gewoonte aangenomen, voor al

Of droom ik — is dit een akelige nachtmerrie, de Oude Wereld, en de menschen, die allemaal gebukt gaan onder een gevoel van schuld! Schuld — die boete willen doen en zichzelf pijnigen. — Dan is mijn werk wel voor niets geweest — vrijheid en menscheijkheid! Het is nog net zooals vroeger — en het zal wel altijd zoo blijven! O mijn God! (hij zinkt op zijn stoel neer, met een krampachtigen snik).

Einde van het derde bedrijf.

(Wordt vervolgd).

hun inkoop, groot of klein, hier even binnen te wippen en tegelijk eens te kijken, of er nog iets nieuws te zien is. Toch is het een feit, dat voor velen de Boekcentrale nog iets bijzonders heeft, iets waarbij bepaalde voorwaarden gesteld zouden zijn voor het koopen. Niets is minder waar: ieder kan er koopen, en alleen dit speciale is er aan, dat zooveel mogelijk aan de behoeften der studenten wordt tegemoet gekomen. Tegen het begin van den volgenden cursus zal nog op verschillende wijzen de aandacht op de organisatie en werkwijze der Boekcentrale worden gevestigd, opdat de onbekendheid, die hier en daar nog bestaat, zooveel mogelijk zal worden verminderd.

Thans moge de aandacht op enkele praktische punten gevestigd worden, die vooral voor den Delftschen student van belang zijn.

1°. Er zijn sommige studenten geweest, die met enthousiasme de oprichting der Boekcentrale hebben begroet en hun orders er onmiddellijk hebben geplaatst, doch slachtoffer geweest zijn van de moeilijke beginperiode; enkelen hunner zijn wederom teruggekomen, doch anderen niet. Tot dezen moge thans het verzoek gericht worden, zich nog eenmaal met het enthousiasme van de eerste keer te willen wapenen en zij zullen moeten constateeren, dat de organisatie der Boekcentrale thans aan alle eischen voldoet en dat de levering geheel volgens hun wenschen zal plaats hebben;

2°. aan het begin van den volgenden cursus zal een groote drukte te verwachten zijn, doordat de vele eerstejaars en degenen, die een nieuw studiejaar ingaan, zich van boeken zullen gaan voorzien. Thans is het betrekkelijk rustig en kan iedere order beter tot zijn recht komen; daarom worde aan een ieder in overweging gegeven, datgene wat hij noodig heeft of binnenkort denkt noodig te hebben, thans aan te schaffen en in ieder geval eens binnen te loopen aan de Hertog Govertkade om te zien, of er niets naar zijn gading te vinden is;

3°. vanaf 15 Mei zullen door de Boekcentrale geregeld (om de 14 dagen of iedere maand) lijsten worden gepubliceerd van nieuw-verschenen werken op verschillend wetenschappelijk gebied. Van de navolgende gebieden zullen deze lijsten worden samengesteld: techniek, chemie, wis- en natuurkunde, mijnbouwkunde, civiele wetenschappen, medicijnen, Bot. theologie, R. K. theologie, filosofie, en paedagogie, economie en sociale wetenschappen, rechts-wetenschap, philologie en literatuur. Wie van een of meer dezer wetenschappen geregeld de lijsten der nieuw-verschenen boeken in het Nederlandsch, Fransch, Duitsch, Engelsch en Amerikaansch wenscht te ontvangen, geve dit ten spoedigste aan de Boekcentrale op, waarna voor een geregelde en kostelooze toezending zal worden zorg gedragen; voor hen die niet te Delft woonachtig zijn, worden alleen de portikosten in rekening gebracht;

4°. vanaf 15 Mei zal een voorraad aanwezig zijn van alle gebruikelijke teekenbehoefden naast het thans reeds voorradige tekenpapier, waarvan de voorraad eveneens zal worden uitgebreid. Een ruime collectie passerdozen, tekenborden en -haken, driehoeken en verdere schrijf- en teekenbehoefden zal het uitzoeken en aanschaffen er van ten zeerste vergemakkelijken.

Met recht mag worden verwacht, dat maatregelen als 3°. en 4°. genoemd de populariteit der Boekcentrale wederom zullen verhoogen en zullen bijdragen tot verwezenlijking van de wenschen onder 1° en 2° geuit.

H. K.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

CANDIDAATS-EXAMEN ELECTROTECHNIEK.

Het examen in Werktuigbouwkunde zal in afwijking met vorige jaren nu **schriftelijk** worden afgenomen. Het examen strekt zich uit over de stof behandeld in de colleges van de Hoogleraren Brouwer, Dijkhoorn en Westendorp.

De vragen van prof. Brouwer zullen zoodanig gekozen worden, dat ze zoowel beantwoord kunnen worden door degenen, die de cursus van dit jaar bestudeerd hebben, als door hen die het vorige jaar het college gevolgd hebben.

AFDEELING DER WEG- EN WATERBOUWKUNDE.

De Voorzitter van de Afdeling der Weg- en Waterbouwkunde van de Technische Hoogeschool maakt bekend, dat zij, die wenschen deel te nemen aan het Ingenieurs-Examen voor Civiel-Ingenieur, dat zal worden afgenomen in Juni 1922, zich hiervoor schriftelijk hebben aan te melden bij den Secretaris der Afdeling, Prof. J. Haringhuizen, c. i., vóór den 15 Mei 1922.

Formulieren voor de aanmelding zijn verkrijgbaar in de Technische Boekhandel van J. Waltman Jr., te Delft.

CANDIDAAT CIVIEL-INGENIEURS VOOR DEN INDISCHEN DIENST.

In 1922 kunnen tien Studenten worden aangewezen om onder genot van studietoelage te worden opgeleid tot Civiel-Ingenieur voor den Indischen dienst; zij hebben alle de bestemming om geplaatst te worden bij den Waterstaat en 's lands burgerlijke openbare werken.

Als regel zal de voorkeur worden gegeven aan studenten, die in den loop van dit jaar hun Propaedeutisch Examen afleggen.

Voor inlichtingen en aanmelding zich te vervoegen bij den hoogleeraar J. Haringhuizen, c. i., elken Dinsdagmiddag van 2 tot 5 uur. De aanmelding moet geschieden vóór den 20^{en} October 1922.

AANGIFTE VOOR TENTAMEN WISKUNDE 1° JAAR VOOR C, W, S, E, NA DE ZOMERVACANTIE 1922.

Degenen, die in September a.s. aan dit tentamen wenschen deel te nemen, gelieven zich hiervoor zoo spoedig mogelijk, doch uiterlijk 1 Augustus a.s. schriftelijk aan te melden bij den Pedel Gulbrandsen, Oude Delft 95, met duidelijke opgave van:

- 1°. Naam en voornaam.
- 2°. Adres.
- 3°. Geboorteplaats, -jaar en -datum.
- 4°. Studievak.

Brieven, ingekomen na 1 Augustus, worden ter zijde gelegd.

Oproepingen voor het tentamen zullen na 1 September worden toegezonden.

De Hoogleraar belast met de regeling der examens en v/h tentamen in wiskunde in 1922,
H. J. VAN VEEN.

FAMILIEBERICHTEN.

De heer W. Mantel bericht ons, in zijn „Voorstellen over Toegepaste Mechanica” (No. 24):

Een roosterstaaf van nevenstaande afmetingen is, door bijzondere omstandigheden, verhinderd uit te zetten.